

[Alfred Jensen.]

rundt med den Kontingentbetaling og det Tilskud, de faar, og som er i store Vanskeligheder. Det drejer sig selvfølgelig først og fremmest om Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, men det samme har været Tilfældet med Søfolkenes Arbejdsløshedskasse og for øvrigt ogsaa med de københavnske Murarbejdsmands. Vi foreslaar derfor, at der stilles et Beløb paa 3 Mill. Kr. aarlig til Raadighed, saaledes at Ministeren frit kan disponere over dette Beløb og understøtte Kasserne, hvor det er nødvendigt.

Det næste Ændringsforslag, som staaer under Punkt 3, gaar ud paa, at der indføjes en ny Paragraf i det foreliggende Lovforslag; det omhandler Ændringer i Arbejdsløshedslovens § 15. Den første Ændring, under a, gaar ud paa, at Sætserne 4 Kr., 3 Kr. og 3½ Kr. hæves med 1 Kr.; det vil sige, at de for Fremtiden bliver paa 5 Kr., 4 Kr. og 4½ Kr. Herved aabnes der Mulighed for, at Arbejdsløshedskasser, der økonomisk er nogenlunde funderede, vil være i Stand til at forhøje Understøttelsen for deres arbejdsløse Medlemmer.

Den under b opførte Ændring gaar ud paa, at Bestemmelsen om Arbejdsløshedsperioden ændres; det siger, at i Stk. 4, 1ste Punktum, udgaar Ordene „henholdsvis 26 eller 39“ og erstattes med „13“. Herved aabnes der Adgang til, at mange, der er faldet for Arbejdsløshedsbestemmelsen, vil være i Stand til at oppebære Understøttelse enten i Hovedforsikringen eller i Fortsættelseskassen. Naar vi har valgt at sætte det til de 13 Uger, er det, fordi der i Forvejen var givet Ministeren Bemyndigelse til at dispensere for indtil Halvdelen, og desuden under Hensyn til, at man i mange Aar har haft den Regel om Overflytning fra den ene Arbejdsløshedskasse til den anden, at man først erhvervede Medlemsret i den nye Arbejdsløshedskasse, naar man havde været beskæftiget der i 13 Uger. Man vil heraf se, at Tilknytning til Arbejdet har Arbejdsløshedskasserne i flere Aar betragtet som etableret ved 13 Ugers Arbejde, og naar det har kunnet gælde ved Overflytningsregelen, mener vi ogsaa, det maa være tilstrækkeligt som Betingelse for, at man kan oppebære Understøttelse af Arbejdsløshedskasse og Fortsættelseskasse.

Vi mener, at 26 Ugers Bestemmelsen har hindret Tusinder af arbejdsløse i at oppebære Understøttelse. Vi mener, at den har været en Uretfærdighed. Vi har tidligere paapeget dette, men har ikke faaet stor Tilslutning her i Salen til vor Opfattelse, men det har vist sig, at man i Arbejdslø-

hedskasserne ude omkring i Landet har været klar over, at vor Opfattelse har været rigtig. Og lad mig sige her, at samtidig med at vi har kritiseret 26 Ugers Bestemmelsen, kritiserede vi ogsaa den daværende 10 Maaneders Bestemmelse, men vi mødte blank Afvisning, hver Gang vi foreslog, at disse Bestemmelser skulde afskaffes. Der blev sagt, at 10 Maaneders Bestemmelsen kunde ikke afskaffes, og fra 26 Ugers Bestemmelsen kunde der ikke dispenseres. Nu er 10 Maaneders Bestemmelsen røget, den findes ikke mere, og der kan dispenseres med 50 pCt. fra 26 Ugers Bestemmelsen. Derfor foreslaar vi nu, at man gør Skridtet fuldt ud, at man gaar ned til de 13 Uger og derved imødekommer de Ønsker, der næres rundt omkring i Arbejdsløshedskasserne.

Under d stiller vi et Ændringsforslag, som vi tidligere har stillet her i Tinget. Det drejer sig om en Tilføjelse til § 15, Stk. 4, gaaende ud paa, at Arbejdsgiverne har Pligt til at udstede Arbejdsbeviser. Jeg har tidligere motiveret dette Forslag og henvist til, hvilke Vanskeligheder det enkelte Medlem, der har gaaet arbejdsløs i flere Aar og kun haft Arbejde tilfældigt, kan have ved at fremskaffe de nødvendige Arbejdsbeviser. Mange Gange ligger Vanskeligheden udelukkende i, at Arbejdsgiverne stiller sig vrangvillige og mener, at det er overflødig. Men de arbejdsløse ved, at det aldeles ikke er overflødig; de ved, at hvis ikke de kan skaffe Beviset, hvis ikke de har tilstrækkelige Beviser for 26 Ugers Arbejde, kan de ikke generhverve Understøttelsesretten. Derfor foreslaar vi denne Bestemmelse indføjet i Loven. Derved vil de arbejdsløse komme til at staa stærkere over for Arbejdsgiverne, naar de kræver Arbejdsbeviset udstedt.

Vort Ændringsforslag under Nr. 5 er et Ændringsforslag til § 3 i Lovforslaget og gaar ud paa, at de under Stykkerne c og d i Ministerens Forslag opførte Ændringer udgaar. Naar vi foreslaar, at disse Ændringer skal udgaa, er det, fordi vi ønsker dem erstattet af et andet Forslag. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at vi fandt det meningsløst, at Arbejdere, som Aar ud og Aar ind kun har et halvt Aars Arbejde, ikke kan blive ved at faa den ordinære Understøttelse det ene Aar efter det andet, men hvert fjerde eller hvert femte Aar skal have Karensaar. Derfor har vi stillet Forslag om, at Stk. 2 og Stk. 3 i Lovens § 18 udgaar. Disse to Stykker indeholder Bestemmelserne om den maksimale Ydelse i en vis Aarrække. Vi mener ikke, disse Bestemmelser er tidssvarende. Vi mener, at